

A. O Heer, die daar des hemels tente spreidt.

O Heer, die daar des he - mels ten - te spreidt, En wat op aard is hebt al - leen be - reid, Met schui - mig
Als Gij, o vro - me dik - wijs hebt ge - smaakt, Ver - maakt u nu vrij, dat 't uw hart ge - maakt. Looft God den
woe - dig meer kondt ma - ken stil - le, En al - les doet naar U - ven lie - ven wil - le; Wij
Heer met zin - gen en met spe - len, En roept vrij uit te saam met lui - der kee - le: Had
slaan het oog tot U om - hoog die ons in angst en nood Ver -lossen kondt tot al - ler stond, ja zelfs ook van den dood.
ons de Heer, Hem zij de eer, al - zoo niet bij - ge - staan, Wij zou - den lang (ons was zoo bang) al in den druk ver - gaan.

B. Welgelukzalig is die wel leert te sterven.

Wel - ge - luk - kig is die wel leert te ster - ven Als voor 't Land hij heeft ge - leefd; Die het
Ja, des Hee - ren weg is waar - heid en le - ven, Hij spijs ons met he - melsch brood; Maar een
he - mel - rijk door Gods gunst wil er - ven, En zich vroeg tot Hem be - geeft; 't Aard - sche goed,
an - dre weg die dicht leit be - ne - ven, Is de weg die leidt ten dood. Smal is 't pad,
Ook hoe zoek voor het he - melsch eeu - wig niet en acht, En van 't kwaad zich wacht.
't Ge - ne dat naar den schat des he - mels he - nen - treedt; 't An - der ruim en breed.

C. Wilt heden nu treden.

Wilt he - den, Nu tre - den, Voor God den Hee - re, Hem bo - ven Al lo - ven Van bar - ten
Ter ee - ren Ons Hee - ren Wilt al uw da - gen Dit won - der Bij - zon - der Ge - den - ken
Bid, wa - ket En ma - ket Dat ge in be - ko - ring En 't kwa - de Met scha - de Toch niet en

zeer En ma - ken groot Zijns lie - ven na - mens ee - re, Die daar nu on - zen vij - and slaat ter neer.
toch. Maakt u, o mensch, voor God steeds wel te dra - gen, Doet ie - der recht en wacht u voor be - drog.
valt. Uw vroom - heid brengt den vij - and tot ver - sto - ring, Al waar zijn rijk nog eens zoo sterk be - wald.

D. Begeertenlust baart altijd kwaad.

Be - geer - tens - lust baart al - tijd kwaad in god - de - loo - ze men - schen; hun ziel ver - koo - pen

zij als 't gaat hier slechts maar naar haar wen - schen. Doch als des Hee - ren pla - gen de

zie - len zij - len kna - gen, dan is 't te laat, daar is geen raad, te doen be - rouw der daad.